

Του **Γιώργου Μητραλιά**

Λίγες ώρες απομένουν πια για να αρχίσει να παίρνει σάρκα και οστά η ανεξάρτητη Δημοκρατία της Καταλονίας. Πράγματι, το πρωί της Δευτέρας 9 Νοεμβρίου 2015 θα μείνει σίγουρα στην ιστορία καθώς είναι τότε που το Κοινοβούλιο της Καταλονίας θα ψηφίσει τη Διακήρυξη που σηματοδοτεί τη ρήξη της χώρας με το Ισπανικό Κράτος!

Περιττό να πούμε ότι η ατμόσφαιρα που επικρατεί στη Μαδρίτη των επιγόνων του Φράνκο, της Μοναρχίας των Βουρβόνων και της Ιερής Συμμαχίας των νεοφιλελεύθερων κομμάτων του «νόμου και της τάξης» (Λαϊκό, Σοσιαλιστικό και Ciudadanos) είναι κάτι περισσότερο από τεταμένη. Διαβουλεύσεις επί διαβουλεύσεων στο γραφείο του πρωθυπουργού Μαριάνο Ραχόι και γαϊτανάκι «δραματικών δηλώσεων» ενάντια σε αυτό που σύσσωμα τα καθεστωτικά ΜΜΕ και το πολιτικό κατεστημένο αποκαλούν «πραξικόπημα» της πλειοψηφίας της καταλανικής Βουλής. Και φυσικά, ελάχιστα καλυμμένες απειλές ενάντια στους... «στασιαστές» που πρέπει οπωσδήποτε να υποταγούν. Όπως για παράδειγμα εκείνη του πρώην ισχυρού άνδρα του Σοσιαλιστικού Εργατικού κόμματος και μακροβιότερου αντιπροέδρου ισπανικών κυβερνήσεων **Αλφόνσο Γκέρα** που παροτρύνει τον πρωθυπουργό Ραχόι να σωφρονίσει τους «Καταλανούς στασιαστές» με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που το έκανε το ισπανικό Κράτος πριν από 81 χρόνια!...

Τι ήταν όμως αυτό που συνέβη πριν από 81 χρόνια και επικαλείται τώρα ως «καλό προηγούμενο» ο κ. Γκέρα; Διαβάζουμε στον ισπανικό τύπο: «Ήταν η 6η Οκτωβρίου 1934 όταν έλαβε χώρα στη Βαρκελώνη η Κήρυξη του Καταλανικού Κράτους μέσα στην Ισπανική Ομοσπονδιακή Δημοκρατία από μέρος του τότε προέδρου της κυβέρνησης της Καταλονίας Λουίς Κομπάνις.⁽¹⁾ Αμέσως μετά στρατιωτικές δυνάμεις εισήλθαν στην έδρα της καταλανικής Κυβέρνησης και συνέλαβαν τον Κομπάνις, μέλη της κυβέρνησης και αρκετούς βουλευτές. Συνέλαβαν επίσης το δήμαρχο της Βαρκελώνης Carles Pi y Sunyer και μέλη της Esquerra Republicana»...

Να λοιπόν που ο -αποκαλούμενος και «Σόλων» του Σοσιαλιστικού κόμματος- κ. Αλφόνσο Γκέρα προτείνει την επιστροφή στους καιρούς που προηγήθηκαν και προετοίμασαν τον εμφύλιο πόλεμο! Και δυστυχώς, το ίδιο δείχνουν να προτείνουν και να θέλουν σχεδόν όλοι οι πολιτικοί όλων των νεοφιλελεύθερων κομμάτων, συνεπικουρούμενοι από μεγαλοδημοσιογράφους, επιχειρηματίες και επισκόπους μιας ισπανικής καθολικής Εκκλησίας που δείχνει γαντζωμένη στις αποκρουστικές παραδόσεις της Ιερής Εξέτασης. Πέρα όμως από όλες αυτές τις απειλές και προτροπές, το βέβαιο είναι ότι αμέσως μετά τη ψήφιση της Διακήρυξης από τη καταλανική Βουλή, έχει ήδη προγραμματιστεί να συνέλθει εκτάκτως το απόγευμα της Δευτέρας στη Μαδρίτη υπουργικό συμβούλιο κρίσης το οποίο θα προσφύγει στο Συνταγματικό Δικαστήριο ζητώντας την άμεση «ακύρωση» της καταλανικής Διακήρυξης. Το πώς θα «ακυρωθεί» αυτή η Διακήρυξη παραμένει άγνωστο, αλλά πολλοί είναι εκείνοι που πιστεύουν ότι η κυβέρνηση Ραχόι θα κάνει χρήση **του περίφημου άρθρου 155 του ισπανικού Συντάγματος, που προβλέπει την κατάλυση της «καταλανικής αυτονομίας» και των θεσμών της, δηλαδή του κοινοβουλίου και της κυβέρνησης της χώρας.** Με άλλα λόγια, πίσω ολοταχώς στα γεγονότα που

προετοίμασαν τις εκατόμβες του ισπανικού εμφύλιου, που με τη σειρά του άνοιξε το δρόμο για το μακελειό που αιματοκύλισε την Ευρώπη και ολόκληρο τον κόσμο!...

Το κακό για το «μέτωπο» των υπέρμαχων της -με το ζόρι- ενότητας του Ισπανικού Κράτους είναι ότι οι απειλές τους δεν δείχνουν να φοβίζονται υπέρμετρα τους ατίθασους Καταλανούς. Συμβαίνει μάλιστα το αντίθετο. Όσο οι μεν απειλούν τόσο οι δε ριζοσπαστικοποιούνται. Τρανή απόδειξη αυτό που συνέβη το μεσημέρι της Παρασκευής όταν οι δυο ανεξαρτησιακοί σχηματισμοί, ο αστικός συνασπισμός Junts pel Si και η αντικαπιταλιστική CUP (2) παρουσίασαν ένα «παράρτημα» που πρόσθεσαν στη Διακήρυξη, με το οποίο διευκρινίζουν τι εννοούν όταν υπόσχονται να υπερασπιστούν και να διευρύνουν τα κοινωνικά δικαιώματα των Καταλανών πολιτών.

Η σημασία αυτού του «παραρτήματος» δεν διέφυγε από το ισπανικό κατεστημένο που έδειξε θορυβημένο καθώς βλέπει την ανεξαρτησία της Καταλονίας να αποκτά όλο και περισσότερο ταξικό και ριζοσπαστικό περιεχόμενο. Έτσι, το «παράρτημα» προβλέπει τη λήψη μέτρων που «θωρακίζουν την πρόσβαση των πολιτών στη φτηνή ενέργεια, στη στέγαση, στην υγεία και στην «περίθαψη για όλους», στην εκπαίδευση», αλλά και «των δικαιωμάτων των πολιτικών προσφύγων από ξένες χώρες» (!), χωρίς να ξεχνάει το δικαίωμα των γυναικών στην άμβλωση που τόσο αμφισβητεί και ροκανίζει το καθεστώς της Μαδρίτης, καθώς και το -προσφιλές στην CUP- «σχέδιο σοκ για την καταπολέμηση της φτώχειας».

Γεγονός είναι ότι πριν καν ψηφιστεί, η Διακήρυξη ανεξαρτησίας των Καταλανών πανικοβάλλει τους μεν και ευθαρρύνει τους δε που ασφυκτιούν μέσα στο Ισπανικό Κράτος. Μόλις χτες το **Bildu**, το δεύτερο σε δύναμη κόμμα στη Χώρα των Βάσκων, κατάθεσε στο τοπικό Κοινοβούλιο σχέδιο νόμου που προβλέπει τη διεξαγωγή δημοψηφισμάτων προκειμένου να αποφανθεί δημοκρατικά ο βασικός λαός για την παραμονή του ή όχι μέσα στο Ισπανικό Κράτος!

Όπως γίνεται εύκολα φανερό, τα γεγονότα που συγκλονίζουν ήδη την Ισπανία είναι ιστορικών διαστάσεων και δεν μπορούν παρά να επηρεάσουν καίρια τις εξελίξεις πολύ πέραν των ισπανικών συνόρων. Με δεδομένη όμως αυτή τη στοιχειώδη διαπίστωση γίνεται ακόμα πιο σκανδαλώδης η ουσιαστικά πλήρης απουσία κάθε σχετικής πληροφόρησης από μέρους σχεδόν όλων των ΜΜΕ σε Ελλάδα και Ευρώπη. Εδώ δεν πρόκειται για την κλασική πια λογοκρισία των «ενοχλητικών» ειδήσεων αλλά για κάτι πολύ χειρότερο, που δίνει ίσως μια πρώτη γεύση του εφιαλτικού μέλλοντος που μας επιφυλάσσουν οι νεοφιλελεύθεροι δολοφόνοι της δημοκρατίας: **Επί εβδομάδες και μήνες, ούτε μια λέξη, ούτε μια εικόνα, απολύτως τίποτα για τον ξεσηκωμό των Καταλανών, που είναι σαν να μην υπάρχει!...**

Ωστόσο, αφελής όποιος νομίζει ότι αρκεί ο ασφυκτικός έλεγχος των ΜΜΕ για να μην γίνει γνωστός και να μην βρει μιμητές ο αγώνας ενός λαού και ενός έθνους σαν κι αυτού της Καταλονίας. Πολύ γρήγορα, μέσα στις επόμενες μέρες, το τείχος της σιωπής που έχουν ορθώσει γύρω από την Καταλονία και τους αγώνες της θα γίνει κομμάτια και **τότε ακόμα και η ελληνική κυβέρνηση θα αναγκαστεί να πάρει θέση**. Επειδή λοιπόν κάτι μας λέει ότι θα ενώσει τη φωνή της με τη φωνή των «Ευρωπαίων εταίρων» της για να καταδικάσει και να μην αναγνωρίσει την ανεξαρτησία των Καταλανών, ας θυμηθεί έστω και την ύστατη ώρα πως και κάποτε άλλοτε μια άλλη Ιερά Συμμαχία της τότε (σύσσωμης) ευρωπαϊκής αντίδρασης προσπάθησε να κάνει το ίδιο με ένα μικρό λαό που πολεμούσε και εκείνος για την ανεξαρτησία του. Ας ελπίσουμε ότι για το δικό μας καλό και χάρη στη διεθνή αλληλεγγύη και υποστήριξη, που πρέπει όμως να αρχίσουμε να οργανώνουμε, οι προσπάθειες των σημερινών Μέτερνιχ θα αποδειχτούν τόσο μάταιες όσο και εκείνες του μακρινού τους προγόνου...

Σημειώσεις

1. Βλέπε <http://contra-xreos.gr/arthra/928-1936-2015.html>
2. Βλέπε [Καταλονία: Από την ελεύθερη πτώση του Π. Ιγκλέσιας στο ρυθμιστικό ρόλο της αντικαπιταλιστικής CUP](#)

Πηγή: contra-xreos.gr